

[S. Rasmussen.]

gylden Tid, vi oplever nu. Jeg forstaaer saa udmærket denne Udtalelse fra radikal Side.

Socialministeren (Steincke): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte noget, som jeg blev ked af efter den tiltalende Form, han i øvrigt anvendte, idet han sagde, at jeg efter en Venlighed over for ham havde følt mig forpligtet til at konstatere hans Uvidenhed. Herom er der ikke Tale; det er at sammenblende to forskellige Ting. Der er intet som helst til Hinder for, at man kan fremsætte de frygteligste Vildfarelser i den mest vindende Form eller demonstrere en brølende Uvidenhed gennem blide Talemaader. Naar jeg maatte paatale det ærede Medlems Uvidenhed, var det selvfølgelig uden Forbindelse med hans Form. Det var, fordi han var uvidende.

Det ærede Medlem hævdede dernæst, at ingen kunde være i Tvivl om, at det var den almindelige Opfattelse, at vi ikke kort Tid efter Socialreformens Gennemførelse skulde staa over for saa store ekstra Krav. Maa jeg dertil sige, at „ingen“ er en Overdrivelse — for saa vidt som man kan bruge dette Ord om „ingen“; thi alle, der hørte en vis Forhandling i Folketinget kort før Socialreformens Vedtagelse, kunde ikke være i Tvivl om, men maatte være vis paa, at hvis Krisen skulde fortsætte, maatte der ekstraordinære Kriselove til. Der var nemlig i en Betænkning fra Socialministeriet udtalt, at naar man fik Socialreformen gennemført, vilde man kunne klare sig ogsaa over for den ekstraordinære Arbejdsløshed, og i den Anledning tog Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem af Folketinget Christmas Møller, hvis Taler jeg formoder, det ærede Medlem i alt Fald læser, selv om han ikke læser mine, Ordet og spurgte: Er det virkelig den højtærede Socialministers Opfattelse, at vi ved Vedtagelsen af Socialreformen undgaar fremtidige Kriselove? — hvorefter den samme højtærede Socialminister straks tog Ordet og svarede: Nej, det er det ikke. Og saa gjorde jeg Rede for, at under en fuldkommen Krisesituation vilde Socialreformens Opbygning ikke kunne holde — det samme, som jeg har sagt i Dag. Man kan ikke sige, at „ingen“ var i Tvivl; for dette vidste alle, der havde hørt denne Forhandling. Jeg husker ikke, hvor stor en Procentdel af Folketingets Medlemmer der tilfældigvis var til Stede den Dag; men jeg ved da, at de Konservatives Ordfører var til Stede.

Det ærede Medlem kunde ikke finde det rigtigt, naar jeg paastod, at den Ordning af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, der her er foreslaaet, er at bygge videre paa en Forsikringsordning; det var den rene Understøttelse. Ja, det er det. Men Spørgsmaalet er jo, om det er rigtigst ved Tildeling af denne Understøttelse at benytte det Grundlag, vi i øvrigt har, Forsikringsordningen, og saa udvide Dageantallet, eller gaa over til et helt nyt Grundlag, nemlig Hjælp fra Kommunerne. Jeg er ikke i Tvivl om — da der jo ikke er faldet noget ned fra Himmelen om, hvorvidt Understøttelserne efter Arbejdsløshedsloven skal gælde i 70 eller 90 Dage —, at det er en Fordel, set fra alle Synspunkter og til alle Sider, at man i en Krisesituation udvider dette Dageantal fremfor at kaste 30 000—40 000 over paa Kommunehjælp.

Endelig maa jeg konstatere, at den ærede Ordfører for de Konservative selvfølgelig ikke beskæftigede sig et Ord med, hvad jeg sagde om Beskæftigelsessspørgsmaalet — ikke et Ord.

Jeg forlader ikke Talerstolen uden at takke den ærede radikale Ordfører for hans Tak.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) spurgte mig, hvorledes Bestemmelsen i Kapitel III, 2det Stykke, skal forstaaes, hvori der udtales noget om, at man ogsaa kan destruere tuberkuløse Dyr, om den skal forstaaes saaledes, at man skal kunne gøre det i højere Grad end tidligere. Ja, det skal den. Det ærede Medlem behøver blot at læse i Betænkningen; der vil det ærede Medlem se, at Flertallet udtrykkeligt udtaler, at „i Tilfælde af Destruktion af tuberkuløse Dyr i en Besætning, der søges renset for Tuberkulose, kan der ydes Statstilskud ud over den Betaling, der i Almindelighed ydes til Destruktion af Dyr“. Og naar jeg i Folketinget har givet Tilslutning til Flertallets Betænkning, ligger jo deri, at jeg er enig i denne Opfattelse. Naar det tidligere har været vanskeligt at faa destrueret tuberkuløse Dyr, var det netop, fordi man ikke havde Penge nok til at give en Overpris for disse Dyr. Men ved Afgiftens Forhøjelse til det dobbelte er der jo en betydelig større Mulighed for, at man kan yde en saadan ekstra Betaling ved denne Destruktion.

Dernæst vil jeg gerne sige i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Kornpriserne i 1929, som man skulde tilbage til,